

[Ole Bjørn Kraft.]

nogen Uklarhed over, hvorledes dette Forhold ligger. Spørgsmaalet om Hjemmeværnsforeningerne og det dermed sammenhørende Spørgsmaal om Vaabenafleveringen blev gentagne Gange drøftet i Regeringen. Jeg forelagde paa et bestemt Tidspunkt et Udkast til nogle Retningslinier for en Ordning, som baade løste Spørgsmaalet om Hjemmeværnsforeningerne og Spørgsmaalet om Vaabenaflevering. De Hovedretningslinier, jeg dær udkastede, fandt almindelig Tilslutning i Regeringen, men saaledes at der siden skulde foreligge en nærmere og mere detailleret udarbejdet Plan for dette Arbejde. Det er fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at da jeg kom i Regeringen med denne Plan, var der Modstand imod den fra det ærede Medlems Side, medens der fra de øvrige Partiers Side ikke blev rejst Indvendinger imod den. Det er derfor ogsaa ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen siger, at der ikke fandt nogen Vedtagelse Sted i Regeringen, og at der saaledes ikke foreligger nogen endelig Beslutning om dette Spørgsmaal.

Heilesen: I dette høje Ting beskæftiger man sig jo daglig med Problemer, der samler sig om Danmarks Genrejsning, Genopbygningen af et nyt og bedre Danmark, og den nylig afgaaede Statsminister, det ærede Medlem Hr. V. Buhl, udtalte over for Afholdsbevægelsen, at i dette Genopbygningsarbejde er Bestræbelserne for Ædruelighedens Fremme og Drikkeriets Bekæmpelse et nødvendigt Led. Det forekommer mig derfor stærkt paakrævet, at den sidende Alkoholkommission genoptager sit Arbejde, og jeg henstiller til den højtærede Handelsminister, at dette sker snarest. I øvrigt er det mit Indtryk efter en Forhandling med den højtærede Minister forud for Finanslovdebattens Begyndelse om dette Spørgsmaal, at Ministeren vilde undersøge Forholdene, og at Ministeren ogsaa saa meget velvilligt paa Tanken.

Kommissionen blev som bekendt nedsat i 1934, og den har af de den givne Op-gaver kun løst den ene at stille Forslag til den Beværterlov, der blev gennemført af Rigsdagen i 1939. Det er muligt, at Kommissionens store Medlemstal — den er paa 32 Medlemmer — besværliggør Arbejdet. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at den nye svenske Alkoholkommission kun tæller 13 Medlemmer, og at den som et af sine første Emner vil behandle Under-

visningen i Alkohollære i Skoler, Seminarier og højere Lærestalter, Universiteterne medregnet. Jeg tror i øvrigt ligesom det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at Kommissionen maa sortere under Indenrigsministeriet eller Socialministeriet, hvilket sidste Ministerium for øvrigt mærkværdigt nok slet ikke er repræsenteret i Kommissionen. Dette Spørgsmaal bør Regeringen overveje, men i alle Tilfælde bør Behandlingen af de vigtige Spørgsmaal, som Kommissionen endnu 11 Aar efter dens Nedsættelse ikke har taget Stilling til, bringes til Afslutning snarest, og andre aktuelle Problemer vedrørende Folkets Sundhed, hvor den trues af Alkoholbrugen, tages op til Drøftelse.

Det falder naturligt her at nævne den forfærdende Udbredelse af Kønssygdommene baade blandt Ungdommen og i de mere modne Aldersklasser, ogsaa i de Kredse, der undertiden kaldes de „bedre“. De triste Oplysninger herom er givet ved et Møde i Dansk Forening til Kønssygdommens Bekæmpelse. Jeg synes imidlertid, at denne Forening lægger for lidt Vægt paa den Side af Sagen, der bevirker, at jeg nævner Kønssygdomsfaren i Forbindelse med Alkoholproblemerne. Det er hævdet af førende Kønssygdomslæger, at de saakaldte „Restaurationsbekendtskaber“ utvivlsomt er de hyppigste og farligste Smittekilder, og at „langt over Halvdelen af alle Tilfælde af Smitte erhverves under Alkoholpaavirkning“.

Desværre er det jo ikke alene Kønssygdomsfaren, der understreger Nødvendigheden af en Indsats ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side til Fremme af Folkeædrueligheden. Ungdomskriminaliteten og andre uhyggelige Fænomener taler ogsaa alvorligt til os alle om Ædrueligheden som et absolut nødvendigt Led i Arbejdet for Danmarks Genopbyggelse. Jeg finder, at Afholdsbevægelsens Indsats langtfra paaskønnes, som den burde, heller ikke fra Statens Side. Afholdsbevægelsen, der hovedsagelig bestaar af Smaakaarsfolk, ofrer aarligt ret betydelige Beløb paa Bekæmpelsen af en af de største Hindringer for vort Folks fysiske, moralske og aandelige Velfærd. Det Afholdsselskab, jeg har den Ære at være Formand for, „Danmarks Afholdsforening“, havde ved sit 50 Aars Jubilæum gjort op, at Medlemmerne i de forløbne 50 Aar havde ofret ca. 6 Mill. Kr. eller ca. 120 000 Kr. aarligt paa Arbejdet for vort Folks Ædruelighed, og Forholdet er ganske tilsvarende i de øvrige Afholdsorganisationer, ogsaa den Dag i Dag. Hvad har ikke den kristelige Afholdsbevæ-